OSEĆALI-ZINE

NENAD STOŠIĆ 95/96god. -PESME-

"PRAVI ŽIVOT ĆE TEK POČETI"

ПЕСМЕ

O S E Č A J-Z I N E/1995/6 god.

ADD: N E N A D S T O Š I Ć
ul.V I N O G R A D S K A 12
1 1 3 2 3
V E LI K O O R A Š J E..

NENAD

+ + +

MRAK

Nalazim se u tami,
prekrio me mrak
ništa ne vidim,
do mene ništa ne dopire.

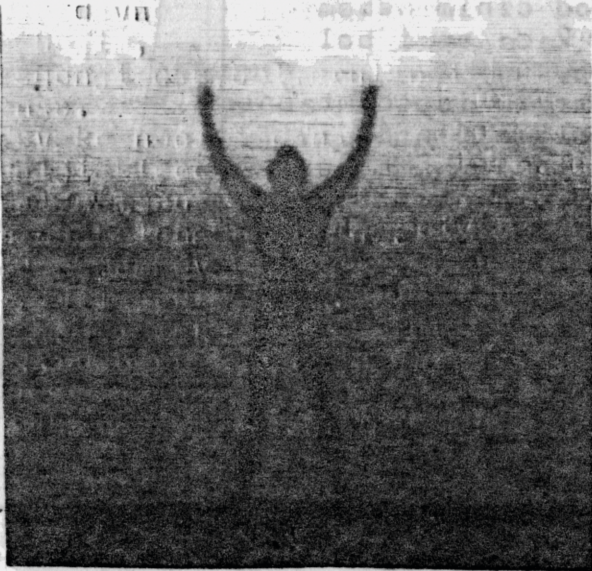
Napolju je možda sunčan dan
ili je možda pomračina propasti,
možda ljudi više ne postoje!

Još neznam,
niti ću saznati šta se zbiva,
ne interesuje me šta će biti sutra.

Gnušam se u bolu
i sa svojom slabošću cvilim
u olovna jutra.

U meni sve umire,
u mojoj duši sve spava,
nemam nigde rane što krvari,
nema tog crnila kog nemogu skriti.

U duši bol se javi,
tama boli i boli
i tiho pada,
umirem ništa nevidim,
umirem do mene ništa ne dopire...

\+ + +

VREME BOLA

Vrača se vreme bola i tuge
sa krvavim nebom tamnih dana,

Oči suze,
telo nestaje,
mračno je užasno kao u paklu.

Neki čudan osjećaj,
mrak osvaja moju tužnu dušu.

Evo mračna bol dolazi,
ostaje u mojoj tajnosti
telo mi se trese,
škripe zubi,
osjećam užas u svojoj duši.

Vreme je bilo tako tužno,
mračno i bolno kao i sada.

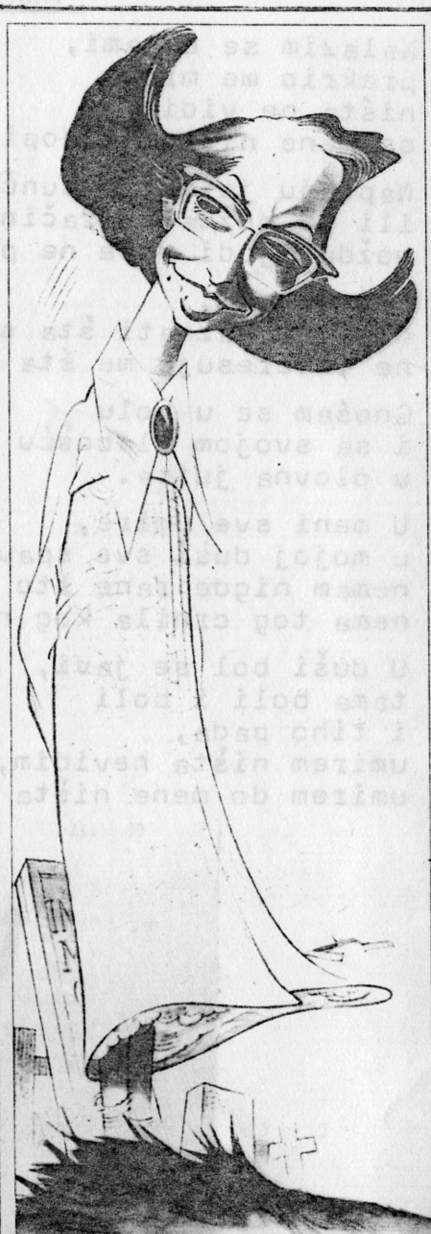
Dani prolaze u očaju
ljudi su okrutni i zli,
bol probija moju dušu,

Vreme je bilo tako tužno
i bolno kao i sada............

\+ + +

ZIVEO SAM

Postao sam pod crnim nebom
mračnog dana kada se i bol
radjala.
Živeo sam,u mraku ispod mračnog
neba niz usamljenih noći i
sumornih dana.Mučila me je
sudbina,ranila me,grožota!
nanela mnogo krvavih rana.
Živeo sam!,umreću kao i svi
prokleti ljudi u bolu i ništav
nosti,nikad neću preboleti te
tragove današnjice i nikada
niko neće znati šta je sve sam
nom umrlo u užasnom bolu...

\+ + +

PRIJATELJU

Prijatelju,tiho me pogledaj
nežnim pogledom,u meni jača bol
sećanja na prošlost.
Želim samo jedan minut tvog života,
uplašen na ivici stojim,
iza tebe sve je užasno crno,
nigde kraja.
Praznina u duši me tako muči,
prijatelju ovog mraka,
prijatelju ove noći,
prijatelju moga sna pomozi mi!...

\+ + +

NIKADA NEĆEŠ SAZNATI

Ruke su mi vezane,
oči su mi sklopljene,
u duši osjećaj praznine boli.
Ne vredi više lutati,
gledam u sebe ne prepoznajem se,
ne želim biti sam.
Bojim se u samoći,
gubim,haluciniram i nestajem
zauvjek.
Ti nikada nećeš saznati kako očajno je,
ti nikada nećeš saznati kako to boli me,
kada ljubav umire!
Ostao sam sâm,tebe nema nema te,
jedinka u duši moram sutra preći novi dan.
Reci mi samo jednu reč,nasmeši se,daj mi delić
svoje ljubavi,poželi me,
Da li ću moći da se oduprem,da li ću moci,
tako sam slab sutra moram preći
novi dan.
Ti nikada nećeš saznati kako očajno je,
ti nikada nećeš saznati kako to boli me
kada ljubav umire,umire,umire...

\+ + +

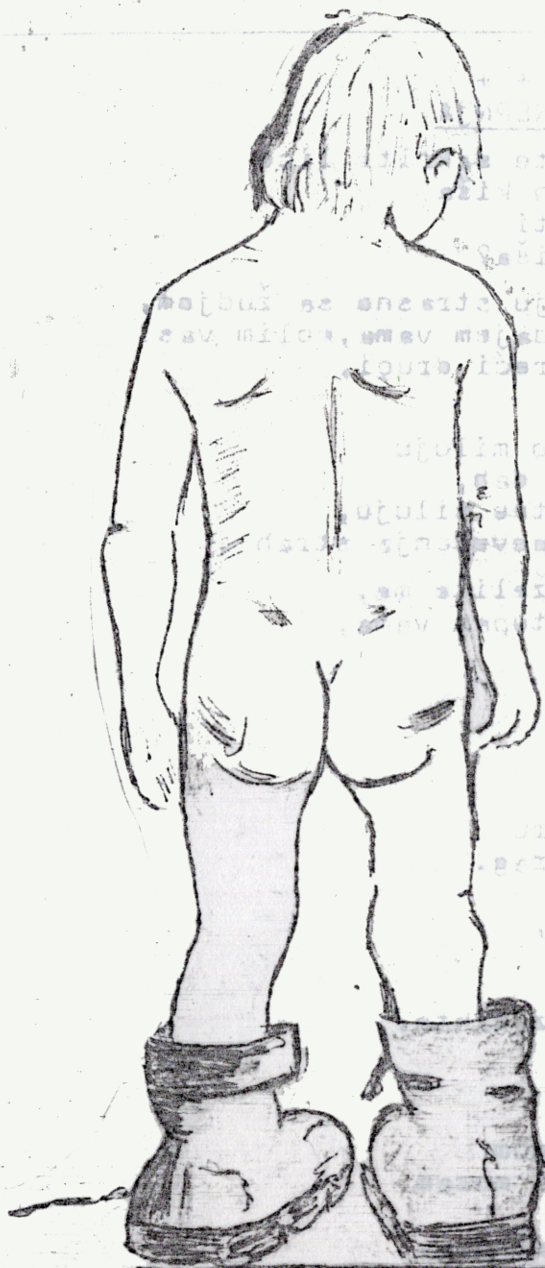
Sama, dajem joj sve

Meni tuga srce osvaja u njoj sam
nemoćan, vernost svoju skrivam,
neću da se odam.
Iskušenju nikad kraja,
ja joj dajem sve, ona je sasvim sama,
sasvim sama.
Obitavam u iluziji tame i crnila,
osjećam nikada nećeš reći šta osjećaš,
ti se plašiš nemoj više,
poljubiću usne tvoje ti se plašiš,
nemoj više mi smo ljudi iste krvi.
U ludom zanosu osećam tvoju toplinu,
ne želim prestati,
ja joj dajem sve, dajem sve jer ona je sasvim sama
u tami postali smo telo jedno...

\+ + +

BORBA

Dajte mi list,
i svaki tren nosi misao vredan prezira.
Pa neka preziru ono što zaista želim da im
poručim,
mrzim bolest koja me čeka,
vreba.
Prkosim joj trujući se još više.
Izazivam je na dvoboj.
Biće to časna borba,
ja i ona lice u lice,
ne dozvoljavam da me ubijaš!!!!!!
Svakog dana malo po malo,
svakog meseca oglasiš se
svojim najubojitijim oružjem.
SMRT je tvoja nuklearnA bomba.
Moje će telo tada mirno priznati poraz,
Do tada moj duh će ti uporno prkositi...

+ + +

STREPNjA

Gospodjiće,kako ćete sakriti lice
od hladnih jesenjih kiša
na koga ćete misliti
dok se vreme ne stiša?

Moje vas oči gledaju strasno sa žudjom,
ja moju ljubav predajem vama,molim vas!
nije važno šta će reći drugi,
dodjite k meni.

Moje vas ruke nežno miluju
moje vam usne koče dah,
zar vas te more,setne siluju,
ili vas je od mog poverenja strah .

Nemojte misliti,poželite me,
ja svoju ljubav ustupam vama,
dodjite k meni...

+++

ODLAZAK

Suza je kanula,
Na prašnjavom koferu
za njom ostao je trag.
Naravno,
iz mog oka je pala,
A ti,
Još si čvrst,
Samo ti usne malo zadrhte.
Oko nas
Poznata lica mašu,
Ja ih ne vidim.
Poljubi me jos jednom
put to moj nije,ali moram
čeka me,
Kako je ovaj dan tužan...

PRLJAVE NA SVE NAVIKLE'94

Ko ste vi?
koji se usudjujete pogledati me,
moje oči negde u magli
traže od vas spas,

Ja se borim ali me sve to boli,
ODLAZITE!,
prljave,ste na sve navikle,
iskoriscene kajete se u mraku,
Protuve umrite! ponižene u nekom
parku.
Kao stoka vučete se ljudski
imbecili,
sa dvadeset ljudi dnevno,
To je za vas potpuno svejedno.

Prljave na sve navikle ste!,
ja sebe prodati neću,
ODLAZITE!,
a posle svega ostaje
vam samo bol i tama,
samo bol i tama!,

Mrzim vas!,bežim u samoći
nalazim spas,nalazim spas!...

SILENCE

Long way from everything that looks like reality,
Icruse by my self passanger in thougts
Icruse my gold deep in side of me,
i know its a pleasure i know its my pleasure,
Ireman silent living in silence
Silence is mallice/silence is gold,
Dont come after me i will be stayin here!,
Dont come after me i know my pleasure,
Search for decision for my exitence
These are the days when the beams are rape
When The love is strange when The love is strange.
I'stay at The door of this house of run.

+ + +

SEĆANJE NA KRAJ KOJI DOLAZI

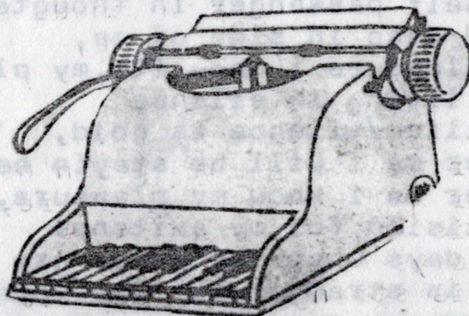
Sećam se,
crnih dana,urlika ljudi
krvavih glava.

Tih zglobnih noći
umirao u svojoj samoći,
da li ću moći?,

Ispred mene sve je u krvi,
u ruševinama ostaci leševa,
još uvek ležim tu po strani,
da li ću ustati?
smrt evo neodložno dolazi,
pogled u zemlju i mračne misli evo dolaze
i videh u daljini kako me
mrtvog odnose.

Odavno je kraj,
prekrio me je mrak
vidim samo crne mantile...
Taj krvavi maj!,
Samo me želja jedna teši
od svoje ruke ja ću umreti,
Nikada vam se neću predati.

To je samo tren,
neće me toliko boleti.
Prelazim most i zauvjek ću živjeti,
to mi nikada naćete oduzeti!...

+ + +

DANI SAMOĆE

Sumorni su ovi dani,
kao i svaki drugi tužni ibezvredni.
Samoća ove noći me tako boli,
da li ću moći?
Iskreno te pitam tajno
da li mi možeš pomoći?,
Osećam zidovi su moji prijatelji,
pored njih sam očajan.
Ispred mene,lik tvoji na njima bledi
i umire,
ne želim izazov bolne prošlosti,
Iluzije samoće zovu moju ljubav,
ona su trenutno smirenje.
Da li ću moći?,
borim se ,
toplotom tvojom hrabrim,
iskreno te pitam tajmo
da li mi možeš pomoći?,
da ublažim tu surovu bol
u ovoj sivoj grozoti.

„NIKAD TE NEĆU NAPUSTITI NITI ĆU TE OSTAVITI"

+ + +

PUT

U tudjoj zavisti,
bez svoje volje idem putem
koga drugi žele.
Telesnosti svoje ne osećam,postajem osoba
koga drugi pokreću"NE ŽELIM TIM PUTEM",
jer put to moj nije,ne zelim ne!
Svoj život nedam nikom,
neću biti divlja zver
ukroćena u rukama drugih.
Ne želim tim putem,
jer put to moj nije,ne zelim ne!
Ja živim samo za jednoga,
taj jedan to sam ja,
ne želim biti rob tudjih ideja!,
Ne zelim tim putem,
jer put to moj nije,ne zelim NE!...

+ + +

VIŠE NE!

Došao je kraj,
srće ti je prepuklo,
dosta si trpeo,
da,dosta si trpeo!
Shvataš,
ustaješ i kažeš šta znaš.
Svoj ponos nedaš nikom ali drugi
hoćeti to oduzeti,
sad kreni hrabro,
zaboravi na ljude sve
oni žele da te povrede!
Svi oni rastu tako brzo,
postaješ suvišan celome svetu,
postaješ suvišan celome svetu!
Oni žele tvoj san,
i zaista samo ti je to ostalo,
Moraš ih pobediti sâm,
pobediti sâm!
Sad,kreni hrabro,
zaboravi na ljude sve
oni žele da te povrede!
Ustani sam,
pokaži da u tebi nema straha moraćeš sam,
morati sam,sam!
Oduzeli sve,
ponizili i vredjali.
Vikni odmah ti!
mene više nećete povrediti,
Više ne!,
Sad,kreni hrabro,
zaboravi na ljude sve
oni žele da te povrede!,
u tebi nema straha,
KRENI SAD!..

ПЕСМЕ

"DIVLJI ANĐELI"

LUIS
CRTAO MIROLJUB ĐNIĆEVIĆ
U. TRAJKO GRKOVIĆ UROŠEVIĆ

POPOVIĆ

PI AZADORA

VAJTA

KLAJK

LAURA

"ROKERI S MORAVE"

EMA

\+ + +

ŽELEO SAM JE

Nekada sam je voleo,
ali ona mene NE!,
Nudio sam joj sve baš sve!
o,tako želeo sam je!

Devetnaest godina je imala,
muškarca još nije poželela
mrzela me je!

Nudio sam joj svoju ljubav,sreću svoje
sve,
baš sve!
ali ona povredila me je.

Nisam imao toliko snage
i krvi koliko je želela da me to boli.
Da li ću ikada biti kao pre,
sećaću se ožiljka u duši,
ožiljka u telu,
oprosti ću joj sve,
bas sve!,njena noga je već u grobu,
o,tako želeo sam je!...

\+ + +

IZGUBLJENA VRATA

Pripremite se za prugaste pidzame
bićete po programu ,
ponesite sa sobom lični pribor za higijenu,
na prljavom plešu muve
svi u krevete,
napušten hodnik
uskoro će i raznobojne tablete
onako samo za sreću
hodnikom već proleću plastične lutke
cimamo kvakom
"vratitE nam vrata"!...

\+ + +

PRAVI ŽIVOT ĆE TEK POČETI

Gde je crnilo sadašnjosti
tamo je život moj,
prezirem ga u svojoj patnji,
tamo caruje moj bol.

Ko je žrtva,
reci mi gde je bol,
njena podmuklost
je kao reka koja tiho
žubori.
Otići će i ubrzo
vratiti,
i ubrzo će zaploviti
na put bez povratka,
zauvek nestati,
hitro,nečujno kad
smrt nas povede put večnosti,
jer takav je dogovor,
PRAVI ZIVOT ĆE TEK POČETI..

Biće znakova na suncu,mesecu i zvezdama,
a na ZEMLjI strah će obuzeti sve ljude;
NEĆE IMATI SPASA!,
Ljudi će izdisati od straha i očekivanja,
onoga će dočekati svet;nebeske sile će biti
uzdrmane?!?!?!...

ČAS NESTANKA

MUČEĆI SEBE,
izgonim te!;
Doći će čaš nestanka tvog,
Pobedit ću te!;
Izaćiće imnikada
više bacati me u vatru i tamu
neće!;
Jer ako dozvolih da me mučiš
svom svojom žestinom,
koliko će više BOLETI ME!,
ako tu bol ne øzvratim
mučeći se!,tako isterat ću te!,
Sagorećeš u meni!;
I svakog dana ću te izgoniti
sve jače i jače;
Umeni je sve bolnije;
svojom izdrzljivoscu i strpljenjem
molitvom ću te UNISTITI!..

BEOGRAD

Naš je samo jedan grad,
zove se BEOGRAD.
Mi smo deca njegova
on je naša svetinja,
samo tebe volimo
za tebe se borimo,
Tvoja kapija nikada
neće biti srušena.

Nikad nećeš biti sâm
sa tobom uvek biću ja.
Tvoja zvona crkvena,
biće uvek pravljena.
Tvoje svete ulice
biće uvek prepune,
Samo tebe volimo
za tebe se borimo.
Za tebe!,tvoja kapija nikada
neće biti srušena.
Nikad nećeš biti sâm
sa tobom uvek biću ja!
BEOGRAD!,BEOGRAD!....

ŠAHT

\+ + +

KRAJ

Budućnost je davno presania,
više se ne bojim,
Kucnuo je sudnji čas,bol,crnilo i tama
dolązi po nas.
Traže nas svake noći i dana,
gledam bogalji kleče,
ustali bi al'nemogu
noge su im do kolena odsečene.
Topim se s'pesmom ova istina razara
bez greha ŽIVOT ODUZE SMRT.
Čujem plač majki ranjenih djeteta kako u beznadju
traže spas!,Dušu nemogu uzdržati,
bolu nemogu odoleti,
TRAŽIM SVOJU DUŠU NA NEKOM DRUGOM MESTU....

OSEĆAM

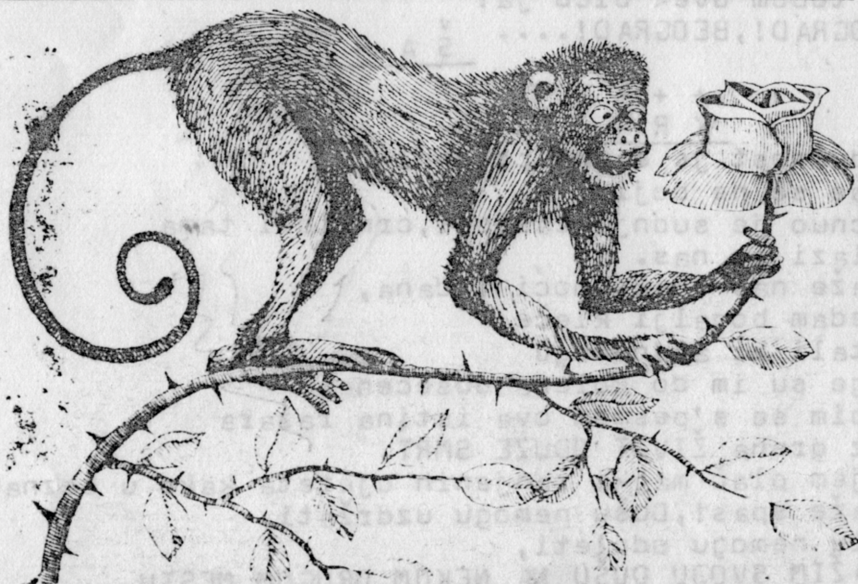
Osećam, osećam da nešto u mom srcu
trune, Ko će mi pomoći?,

Osećam, osećam da nešto trune!,
ne osećam bol,
zatreperi moja duša mlada,
Osećam, osećam da u njoj nešto trune!

Bezglasno i tiho, neosetljivo,
svakoga dana sve više i više,
ima li kraja?,

Moj život sada više nije moj,
postao je tudj.

Sad, usamljen i tužan
oborene glave,
hodam lagano pun strave,
slutim jer znam
da u mojoj duši nešto truli....

S A D R Ž A J "OSEĆAJ"

1. MRAK 1
2. VREME BOLA 2
3. ŽIVEO SAM 2
4. PRIJATELJU 3
5. NIKADA NEĆEŠ SAZNATI 3
6. SAMA 4
7. BORBA 4
8. STREPNJA 6
9. ODLAZAK 6
10. PRLJAVE NA SVE NAVIKLE 7
11. SILENCE 7
12. SEĆANJE NA KRAJ KOJI DOLAZI 8
13. DANI SAMOĆE 9
14. PUT 10
15. VIŠE NE! 10
16. ŽELEO SAM JE! 12
17. IZGUBLJENA VRATA 13
18. PRAVI ŽIVOT ĆE TEK POČETI 13
19. BEOGRAD 15
20. KRAJ 15
21. OSEĆAM 16

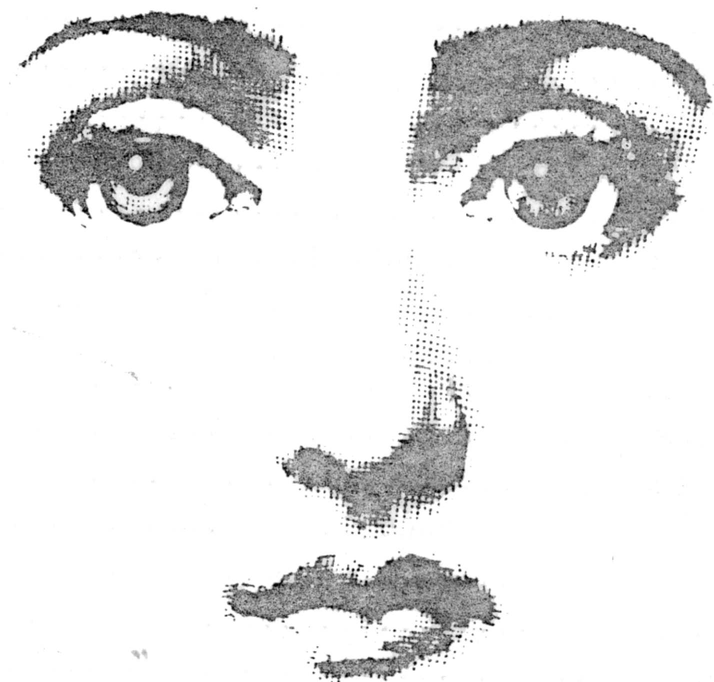
ЕКСПРЕС КОЛОР ФОТО ЗА СВА ДОКУМЕНТА за

ФОТО ВИДЕО

"ГОРАН"

11320 В. Плана, ул. Главна 38/а, тел. 026/52-001, 51-061
у пасажу поред књижаре

OSEĆAJ

PESME